

- 2) Czy państwo może wyłączyć z obowiązku uiszczania należności sanitarnych niektóre kategorie przedsiębiorców, mimo że ustanowiło system pobierania opłat zdolny, jako całość, do zagwarantowania pokrycia kosztów poniesionych na kontrole urzędowe, lub zastosować opłaty niższe niż te przewidziane w rozporządzeniu WE nr 8[8]2/2004⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, s. 1, wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 3, t. 45, s. 200).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 8 marca 2018 r. w sprawach T-45/13 RENV i T-587/15, Rose Vision/Komisja, wniesione w dniu 25 maja 2018 r. przez Rose Vision, S.L.

(Sprawa C-346/18 P)

(2018/C 268/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Rose Vision, S.L. (przedstawiciel: J.J. Marín López, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 8 marca 2018 r., Rose Vision/Komisja, T-45/13 RENV i T-587/15, ECLI:EU:T:2018:124;
- przyznanie na rzecz Rose Vision odszkodowania określonego w motywach dziesiątym i jedenastym niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Naruszenie prawa polegające na tym, że postanowieniem z dnia 10 października 2017 r. w sprawie T-587/15 Sąd otworzył na nowo ustny etap postępowania na podstawie błędnego argumentu, że wnosząca odwołanie wniosła o to otwarcie na nowo;
2. Naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd przeinaczył w zaskarżonym wyroku ocenę przeprowadzonych dowodów, stwierdzając, że Komisja zastąpiła ostrzeżenie W 2 ostrzeżeniem W 1 z lipca 2012 r.;
3. Naruszenie prawa polegające na tym, że w sprawie T-45/13 RENV Sąd nie uwzględnił w zaskarżonym wyroku wniosku o stwierdzenie nieważności wpisu Rose Vision do systemu wczesnego ostrzegania (SWO), opartego na tym, że ostrzeżenie W 2 zostało aktywowane, zaś Rose Vision nie została o tym poinformowana, nie przedstawiono jej uzasadnienia dotyczącego tego wpisu, nie zapewniono jej możliwości przedstawienia uwag w tym zakresie i nie mogła ona wnieść odwołania od rzeczzonego wpisu;
4. Naruszenie prawa polegające na braku uzasadnienia w odniesieniu do twierdzeń zawartych w zarzucie czwartym skargi w sprawie T-587/15, które to twierdzenia w ogóle nie zostały zbadane w zaskarżonym wyroku;

5. Naruszenie prawa polegające na tym, że wprawdzie Sąd stwierdził prawidłowo w zaskarżonym wyroku, że Komisja nie zachowała terminu dwóch miesięcy przewidzianego w pkt II.22 ust. 5 warunków ogólnych FP7 (motyw 99 zaskarżonego wyroku), że wyszła „daleko poza termin dwóch miesięcy” i że naruszenie tego terminu jest „godne ubolewania” (motyw 116 zaskarżonego wyroku), jednak Sąd nie uwzględnił wniosku o stwierdzenie, że sprawozdanie końcowe z audytu 11-INFS-025 i sprawozdanie z audytu 11-BA119-016 są z mocy umowy nieważne i pozbawione skuteczności;
6. Naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd przeinaczył w zaskarżonym wyroku ocenę przeprowadzonych dowodów, stwierdzając, że Komisja wykazała dokonanie płatności na rzecz Rose Vision w ramach projektów SISI, 4NEM i SFERA;
7. Naruszenie prawa polegające na tym, że Sąd, uznawszy w zaskarżonym wyroku, iż Komisja naruszyła obowiązek zachowania poufności ustanowiony w pkt II.22 ust. 1 warunków ogólnych FP 7, gdy przekazała osobom trzecim informacje na temat audytu 11-INFS-025 (motyw 158 zaskarżonego wyroku), nie uwzględnił bez powodu w motywach 159 i 160 zaskarżonego wyroku wniosku wnoszącej odwołanie o stwierdzenie, że Komisja naruszyła obowiązek zachowania poufności audytów 11-INFS-025 i 11-BA119-016 (motyw 215 uwag na piśmie Rose Vision w sprawie T-45/13 RENV z dnia 12 września 2016 r.);
8. Zarzut odwołania dotyczący naruszenia postanowień umownych zawartych w warunkach ogólnych FP7 oraz naruszenia zasady pewności prawa w umowach, polegającego na tym, że wobec Rose Vision zastosowano w ramach audytów 11-INFS-025 oraz 11-BA119-016 nowe wymogi zawarte w przewodniku finansowym na rok 2011, podczas gdy okresami objętymi audytem 11-INFS-025 były: okres od dnia 1 listopada 2009 r. do dnia 31 października 2010 r. (w odniesieniu do projektu FutureNEM) oraz okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2010 r. (w odniesieniu do projektów FIRST oraz SISI);
9. Zarzut odwołania dotyczący przeinaczenia oceny dowodów, mianowicie dokumentu z dnia 30 września 2012 r. przedstawionego przez Rose Vision, który został kompletnie pominięty w zaskarżonym wyroku;
10. Zarzut odwołania dotyczący tego, że Sąd błędnie neguje w zaskarżonym wyroku fakt, iż należne jest odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności pozaumownej;
11. Zarzut odwołania dotyczący braku uzasadnienia w odniesieniu do twierdzeń zawartych w sekcji XII skargi w sprawie T-587/15, której motywy 112–117 zawierające wniosek o odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności umownej w ogóle nie zostały zbadane w zaskarżonym wyroku.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 7 czerwca 2018 r. – Hampshire County Council / C.E., N.E.**

(Sprawa C-375/18)

(2018/C 268/36)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca

Hampshire County Council

Child and Family Agency

Strona pozwana

C.E.

N.E.